

Folytassa Bayer!

2016 szeptember 02. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hogy érdemesen, vagy érdemtelenül kapta meg Bayer Zsolt a lovagkeresztet, azon kár elmélkedni. **Mint az a visszaadók keserves listájából is kit?nik, annyian kapták meg érdemtelenül ezt a kitüntetést, hogy az érdemesség kérdése egyszer?en értelmezhetetlen.**

Ellenben hiszem, hogy lelkesen kurvaanyázó tollforgatónk fontos leleménnyel gyarapítja a magyar közéleti irodalmat. Újabb írásai nem egyebek, **mint a politikai korrektség szellemdús antitézisei**, s mint ilyenek, hiánypótló darabjai a hazai publicisztikának. Hogy ezért jár-e lovagkereszt, azt természetesen nem tiszttem eldönteni, de abban biztos vagyok, hogy Bayer nem fasiszta, nem rasszista, nem kirekeszt?...

Persze lehet, csak azért gondolom így, mert magam is rasszista vagyok, s számomra az efféle állapot eleve természetes. Fasiszta a fasisztának demokratája...(?)

Befejezte?

Rémülten kezdtem bele a Mandiner Bayer Zsolttal készített nagyinterjút, amelynek címéb?l – *Igazuk van. Befejezem. – Bayer Zsolt lovagkereszt?l, trágárságról, indulatról* – arra következtethetett az egyszeri olvasó, hogy az indulatvezérelt és indulatgerneráló kitüntetett most majd megjuhászodik, befejezi, más irányba kanyarítja ténykedését, s a szókimondó publicista helyett itt lesz nekünk egy sok bárgyú firkászhoz hasonló, unalmasan okoskodó, semmitmondóan lapos és nagyon, nagyon szomorú Bayerünk. Hát mihez kezdenénk azzal?

Szerencsére a nyilatkozatból egészen pontosan kiderül, hogy mit hagy abba a viharokat kavarázó interjúalany. **Persze a szöveg- és valóságértelmezési problémákkal küzd?, autisztikus baloldal nem egészen értette a nyilatkozatot**, mint ahogyan Bayer egész publicisztikáját sem érti.

De ne szaladjunk el?re! Hadd idézzek néhány mondatot az említett interjúból:

„...volt egy tévhit. ...sokszor gondoltam... arra, hogy ha nektek szabad, akkor nekem is szabad. Hogy ugyanúgy fogok rólatok beszélni, ahogy ti beszéltek másokról. ...ezzel most már szakítani kell. Kellene. ... Nagy, szent fogadalmat is teszek itt most a kitüntetések és egyebek hatására, hogy tehát: megpróbálok feln?ni a feladathoz. Befejezem azt a típusú publicisztikát, amelyre utalt.”

Hogy pontosan mire utalt a kérdez? az se maradjon titok: **azt veti föl, hogy a személyek támadása, személyes sértegetések helyett kritizálhatna ügyeket, megnyilvánulásokat, gondolatokat.**

Majdnem minden cikket elolvastam a Bayer-ügyr?l, melyeknek többsége a kétségbeejt?en szellemtelen, fasiszázós mantra elisméltése volt. Érdekesebbek – de persze hasonlóan buták – voltak azok az írások, amelyeket Zsolt hajdani munkatársai írtak, s amelyeknek szűzsége szerint Bayer valaha ragyogó újságíró volt, remek publicista, igazi nyelvi virtuóz, Ady méltó örököse, ám, amit az utóbbi id?ben m?vel az valami egészen más: indulat, harag, fröcsögés, nem utolsó sorban gátlástalan kiszolgálása a Fidesz-hatalomnak. Gondolta a fene!

A vicces a dologban az, hogy valójában Zsolt sem ad más értelmezést. Említett interjújában így nyilatkozik err?l:

„...ha nagy ritkán elolvastam kommentekben, hogy mi van az anyámmal meg mi vagyok én, akkor felment a pumpa és már írtam is ami kijött. Ez jött ki. Az a gyönyör?, hogy már a mondat felénél tudtam mindig: ezt nagyon nem kellene. Tartottam az ujjam az enter fölött, hogy ne, Zsolt, ne nyomd meg, aztán csak gy?zött a kisördög.”

Ami attól különösen izgalmas, mert megmutatja, mennyire nincs tisztában egy-egy alkotó a saját alkotásának hozadékával. Az Arany Jánosról szóló híres anekdotához hasonló vallomást tesz itt Bayer: Gondolta a fene!

Úgy t?nik, maga Bayer sem tudja, mit is csinál, mióta elragadták az indulatai, és úgy döntött, lemond a sajtótörténeti halhatatlanságról, s lesz inkább haragos odamondogató. Mert döntése ebben az értelemben nem volt igazi döntés. A sajtótörténeti halhatatlanság ugyanis éppen e cikkek által lett igazán biztosítva. **Indulatsz?tte szövegei ugyanis – akármit gondol ezekr?l Bayer, vagy Bayer olvasói – a hazai közírás, közbeszéd és közgondolkodás radikális fordulatainak dokumentumai.** Érthet? hát, ha sokan retteg? gy?lölettel fogadják

cikkeit, amelyeket természetesen gyakorlatilag a sátán m?vének tartanak. S az ? szemszögükb?l nézve igazuk is van: Zsolt írásai mindazt tagadják, ami ?ket igazolja, hitelesíti, s?t, ami ?ket társadalmi szerepl?ként létezt?vé teszi.

A mi néz?pontunkból azonban ezek a cikkek – vitathatatlanul taszító trágárságuk dacára – üdít?en friss szellemmel állják útját a politikai korrektség egyre agresszívebb tolatódásának.

Narratívák harca

És ezzel el is érkeztem a lényeghez. Új alkotói korszakában Bayer – bár nagyon úgy t?nik, hogy öntudatlanul, de – programszer?en lázad a politikai korrektség ellen. Cikkei szófordulatai nem rasszisták és kirekeszt?k, **hanem egyszer?en PC-tagadók, szándékosan inkorrektek, el?re megfontoltan vaskosak, finomítás nélküliek, körülírásmentesek, brutálisak, afféle publicisztikai parasztleng?k**. Ha viccesen is írna, mint Aristo barátom, akkor ? lehetne a közírás Bud Spencere. (Így persze Aristo az.)

Mert, hát lássuk be: a tényérbemászáson idegesít? politikai korrektséget nem lehet ímmel-ámmal tagadni. Azzal bizony szembe kell menni, s nem csak úgy általánosságban beszélni arról, hogy PC-megszállottak mekkora hülyék. Mondhatnám úgy is, **a politikai korrektséget nem lehet politikailag korrekt módon tagadni**. A nyelvi, kifejezésbeli, közbeszédbeli finomkodást, érzékenységmajszolást, cizellált körülírást pont úgy lehet megkérd?jelezni, ahogyan Bayer teszi. Sok cigány állattal, sok bazdmeggel, és néhány kocsmá el?tt fröccsért kóbor kutyát szopó kurva anyjával.

Szerz?nk minden szava pontosan a helyén van, ha íásaiban felfedezzük a politikai korrektség programszer? és elvh? tagadását. **Szövegei a politikai inkorrekttség aprócska kiáltványai**, hol err?l, hol arról mutatva meg a lehetséges utat, amin az sért?déskerül? nyelvezet antitézise járhat. Hogy még közöttünk, PC-tagadók között is sokan vannak, akiknek számára Zsolt túllépi a jó ízlés határait, az pusztán afféle írói fogás Bayer részér?l. Túlzás, s?rités, drámai feszültség-fokozás... Ebben az értelemben stiláris eszköz, a kommunikáció formai eleme, nem lényegi.

Ám, ha mindezt tudjuk, akkor azt is észre kell vennünk, hogy Zsolt kitüntetése körüli hepciáskodás valójában nem a rasszista, fasiszta, antiszemita, mélymagyar, sovén, kirekeszt? Bayer ellen irányul, hanem els?sorban és leginkább a PC-tagadó Bayer ellen. Egészen pontosan a politikai korrektség tagadásának leghatékonyabb, legharcosabb, s nyelvi- irodalmi-publicisztikai tekintetben vitathatatlanul a legelkötelezettebb, s talán legtehetségesebb alakjával szemben próbálnak közhisztériát támasztani azok, **akik egy-egy feltételezett csoportérzékenység nevében a valósággal állnak hadilábon**, s akik szeretnék meg?rizni a maguk számára azt a befelé forduló, kétely nélküli, langymeleg kulisszát, amelyben olyan otthonosan berendezkedtek.

Zsolt – sokszor irodalmi túlásokkal élve, de – a tényeket állítja szembe ezzel az álvilággal. Hogy ezért jár-e kitüntetés, azt nem tudom, hogy kifejezi-e a kormányzat szellemiségét, azt sem tudom, de hogy ez a munkásság sajtótörténeti jelent?ség?, abban biztos vagyok.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
